

(המשך מעמוד 7)

לשם מה היה צורך להוציא את הגופות מן הקברים ולערוך להן לתיחה שניה? מה היא היתה צריכה להוכיח?

רשימת הנוכחים

שום דבר במסקנות החקירה הזאת אין בו כדי לשנות את העובדות היסודיות:

שני חוטפים נלכדו חיים, וככל הנראה גם בריאים ושלמים. שניהם נרצחו בשעה שהיו במשמרת חוקית של כוחות הביטחון. דבר המהווה פשע-מלחמה.

במקום נכחו שר הביטחון, הרמטכ"ל, קצין-צנחנים וחי"ר ראשי, ראש השב"כ ואישים בכירים אחרים.

באותו יום הכריז ראש-הממשלה כי על כל מחבל לדעת שהוא לא יצא חי מפיגוע. למחרת היום חזר שר הביטחון על אמירה חד-משמעית זו.

כל מי שביצע את המעשה הוא רוצח על פי דיני ישראל, ופשע זה אינו מתיישן.

אחת המישפחות טוענת שבנה נורה במינצו.

ועדת-החקירה לא היתה בלתי-תלויה, אלא מונתה על-ידי מי שמטבע הנסיבות נופל עליו חשד כבד.

הוועדה לא הזמינה עדי-ראייה מהותיים.

ארנס את רבין

אחרי מינוי ועדה זו פירסם העולם הזה (2.5.84) בשערן את

שפורסמו הודעות שיקריות, שנעשה הכל כדי לטשטש את העניין ולמנוע את גילוי האמת, ושהוא נאות למנות את ועדת-החקירה הפנימית והחשאית הזאת (שפורסמה רק בדרך של הפרת כללי הצנזורה) רק אחרי שנוצר לחץ לאומי ובינלאומי שאי-אפשר היה לעמוד בפניו.

הוא שיקר באמרו כי כל העדים הוזמנו לוועדה. הוזמנו רק העדים שאפשר לסמוך עליהם.

דבריו על תפקידו של הרמטכ"ל במקום עובדים את גבול המנוחך. הוא נמצא במרחק של כמה מטרים ממקום-הרצח, והיו דרושים לו ימים כדי לדעת מה קרה! אילו זה היה נכון, היה מקום לפקפק בכושרו.

התכחשותו של ארנס לאחריותו המיניסטריאלית - אחריות מובנת מאליה במישטרים שארנס מתיימר לדגול בהם - אינה מוסיפה לו כבוד, וגם נוכחותו במקום, ליד מקום-הרצח, אומרת דרשני.

וכדי שהתמונה תהיה שלמה, בא הדובר המוסמך של המערך ומצט"ף - כמו תמיד! כמו תמיד! לקשר הטישטוש. דבריו של יצחק רבין, שהרעף שבחים על הוועדה ועל האלוף זורע, הם המשך נאמן לדרך בעת מילחמת-הלבנון, כאשר הרעף שבחים דומים על אריאל שרון, מי שמתנגע אל ימי המערך - טוב שבאה תיוכורת זו כדי לחסוך לו אכזבות מרות.

ועל כולם עולה הטלויזיה, שהפכה מכשיר של שטיפת-מוח וכינוב בנוסח של דמוקרטיה עממית, ומשדרת דברי שקר, הבל וטישטוש. עד כי חייב אדם לתמוה

שר הביטחון ארנס הדגל השחור של איחוקיות

כיצד איש כמו חיים יבין ממשיך להשאל את מניו וקולו לעבודה מלוכלכת זו.

ועדת חקירה מאלכתית!

כל זה מוביל למסקנה אחת ויחידה:

יש למנות לאלתר ועדת-חקירה ממלכתית, בראשות שופט עליון, על פי חוק-ועדת-החקירה. רק בה יש סיכוי שהאמת תצא לאור.

אי-אפשר - ואסור - להאמין אף למילה אחת שנאמרה בדרך אחרת.

הדיבורים על חקירות של המישטרה האזרחית והצבאית הם, בנסיבות אלה, לעג לרש. בהעדר חקירה של ממש, הנגע לא יבוער, ויוסיף להתפשט - עד כי יערער את יסודות צה"ל ושאר זרועות הביטחון.

אורי אבנרי

תמונתו של האלוף (מיל) מאיר זורע, ראש-הוועדה, ומתחת לתמונה נשאלה שאלה: חקירה או טישטוש?

באותה שעה שאלתי את עצמי איך ניתן לטשטש מיקרה, שבו העובדות הן כה ברורות, וכה מדב-רות בעד עצמן.

חששתי שיימצא איזשהו רב-טוראי מיסכן, שעליו תוטל כל האשמה.

הוועדה לא עשתה אף את זאת, היא עשתה מלאכת מחשבת, היא השכילה להביא מימצאים שלפיהם אף אחד אינו אשם. בסך הכל כמה אנשים חרגו קצת מן הנורמה הטובה.

ושר הביטחון, הקנאי החייכן, הוסיף למסקנות דברי-התחסדות, המעליבים את האינטליגנציה של אדם סביר.

אין לארנס אף מילה אחת להגיד על נוכחותו שלו עצמו במקום - מה עשה שם, מה אמר שם.

אין הוא מזכיר את העובדה

יובל נאמן רוכב על סוס המחתרת

להשמיע קולות, שהתפרשו כתמיכה בפשע המתועב שהתבצע ביוני 1980 נגד ראשי-העיריות בגדה, הסלים בדברי שבח על הנאשמים, בהגדרות "מרעיות" של ההברלים כינם לבין טרוריסטים אחרים, עד שהואשם בכך שהוא מהווה את "הזרוע הפוליטית" של המחתרת.

חברו של נאמן, בני קצובר, מראשי גוש אמונים, שזכה בשבחים מפי יריביו הנפשי היוני-ים - שהתמחו לאחרונה בהענקת לגיטימציה למתני-חלים הסאשיסטיים - זנח גם הוא את פוזתו, ורתר הצעיר שלו, אחרי שבועיים של "התלבטויות" ו"חשבון נפש" סאכריני, הוא חזר לעצמו, הוסיף בתוכנית הפופולארית "ערב חדש" בטלוויזיה, וחלק שבחים נלהבים למבצעי הדי-פושעים.

אנשים יקרים ושאר המרגליות שפיוז קצובר, היוו לא רק הכשר לאירגון הטרור, אלא גם הבטחת תמיכה פוליטית, ואפילו חומרת לפושעים (אם ירשעו).

תמיכה בפושעים

לשתי ההופעות הפוליטיות האלה, וכל המניפסטים של הרבנים למיניהם - (שהוכחו לכל המפקקים שאין כל קשר בין רוב הרבנים ובין עמדה מוסרית כלשהי) - התלו תופעות ספונטניות, אמיתיות, ברחוב.

הגדה כולה - החלק המתנחל שבה, כמונו - נערכה לתמיכה

פאשיסטים, היה הראשון שהסיק את המסקנות. הוא ירד מהאנדרטה בימית ישר לזרועות מחריבי העיר ומוסריה לאנזור אל-סאדאת, אומרים עליו חבריו לשעבר.

עם זאת, יצר הנגבי מעין גשר בין התחיה ובין הליכוד, גשר שבו עברו צעירים לאי-מעשים, רבים טוענים שהוא "מחמם את הביסא עבור אמא", אבל יתכן שטענה זאת אינה

קלף בחירות

אלא רכילות זרנית, האופיינית לפוליטיקאים בכל צידי המסה הפוליטית.

בתחילת מאי היו הסקרים הסודיים של אנשי מנגנון התחיה, אפילו אותם שנערכו בשטחים, פסימיים למדי. פרישתו של חנן פורת, פעילותו של ח"כ חיים דרוקמן לאיחוד בין מצד ובין פועלי-אגודת-ישראל, תחושת ההתפוררות בהתחיה, המו"מ המכוער עם צומת - כל אלה יצרו בריחה משמעותית של בוחרים לעבר מיפ"לגות ימניות אחרות, כולל הליכוד.

עם הופעת הידיעות על גילוי אירגון הטרור היהודי, סברו רבים שגורדינה של תנועת התחיה נחזק. אנשי ההתנחלויות כשטחים הכבושים, גושי-אמונים ואף מנהיגי התחיה מיהרו להסתייג מהנאשמים. כרשימות כע"תונים נחשפה מעין רוח נמוכה, התחטאות, צדקנות, נקשת אהרה והבנה, אפילו רחמים. ישראל שחטא - ישראל הוא.

בשבוע האחרון חל מהפך מוחלט בעמדת גושי-אמונים וראשי התחיה ביחס לטרוריסטים. הפוזה ההתנצלותית נזנחה, הטון הפך בוטה. התוכן החדש: במעט תמיכה, ולפי עמים יותר מזה, לעושים ולמעשים.

עידן חדש. הראשון שתפס את השינוי בהילכתי הרוח בקרב הציבור הלאומני-רתי היה דווקא שרה-המרע, יובל נאמן. יכול להיות שהוא ד"ר סטריינג'ליב, אבל הוא גם פוליטיקאי, שעלה על הגל, כאילו כדי להצדיק את הרקע הביצועי-סטרטגי שלו. נאמן החל

לפני שבועיים היתה תנועת התחיה שרויה באווירת נכאים אמיתית, הליכי האיחוד עם "תנועת" צומת של רפול היו יגיעים, וגרמו למרירות קשה בקרב עסקני התחיה. ח"כ גאולה כהן הצליחה, אימנם, להישאר במקום השלישי, שיו, אבל תוך התבזות חמורה. האשה, שניהלה בכנסת ה-10 את כל המאבקים הפרלמנטאריים של התנועה - יובל נאמן ישב בממשלה,

ואילו חנן פורת היה ח"כ מנומנם - נאלצה לנהל מאבק קשה על מקומו, הצטיירה לראשונה בעיני הציבור כרוי רפת כיסאות. בחוגים הלאומניים אף האשימו אותה, בפומבי, שהיא היתה מוכנה לוותר על נכס אלקטוראלי כמו רפול, עבור המקום השני ברשימת התחיה.

גם נטייתה הברורה של כהן לליכוד, כעיקר תחת מנהיגותו של חברה למחתרת, יצחק שמיר, הורידה מאוד את מנייתיה בתנועה.

גאולה יצאה מהמאבק שבוירה ומלאת התמרמרות. נאמן הפך לשליט הכלי-יכול, רפול נאלץ אף הוא לדבא מורידות ב"צומת", כדי להפיע במקום ריאלי - השני - ברשימה הלאומנית המשר-תפת.

המוראל, כללית, היה נמוך. אך לא רק הבעיות הפנימיות העיקריות על אנשי התחיה, הצלחתו של השר אריאל שרון במרכז חרות לפני יומי מחודש - 42 אחוזים מול שמיר - נגסה אף היא בתמיכה בתנועת התחיה, אפילו כשהיא מתוגברת על-ידי רפול. רבים בשטחים הכבושים שומרים אומנם טינה לשרון, בשל חלקו בחיסול הישועים בפתח-תירפח ובסיני, אבל היחס אליו בחוגים אחרים עדיין מלא הערצה.

"כיסא עבור אמא"

חי הנגבי, בנה של גאולה כהן, עוזרו של שרה-החבורה חיים קור"פו, ואחד המסיתים הגדולים בהפגנה שהביאה לנפילת אמיל גרינצוויץ בידי

חיים ברעם